

<http://www.energiezivota.com/vedecke-objevy/534-vedci-proc-cas-plyne-kupředu-a-nikoliv-pozpatku>

Vědci: Proč čas plyne kupředu a nikoliv pozpátku

19. únor 2016

Docentka Griffithovy university Joan Vaccaro přišla s vysvětlením, proč existuje rozdíl mezi budoucností a minulostí. Podle jejích propočtů zákony fyziky nerozlišují mezi časem a prostorem, takže ona tento nový „fakt“ propočítala? ale jelikož nezakoušíme čas stejným způsobem jako prostor, musí existovat něco, co činí čas odlišným od prostoru. No jsem jedno ucho, jak to ta vědkyně „propočítala“...matematicky... Myslí si, že odpověď se skrývá ve speciální třídě kvantových fenoménů. Kvantové fenomény (?) ony jsou v matematice, anebo z matematiky plynou, anebo se matematiku zmanipulujeme, „dotlačíme“ do fenoménů a tam bude řídit až „dořídí“ nový poznatek? No, možná opravdu něco nového vymyslela.

Určité kvantové fenomény se při pohybu v čase tam nebo zpět nechovají stejným způsobem a docentka Vaccaro se domnívá, propočítala to anebo se to domnívá...?, to kdyby řekla v české kotlině na fóru fyzikálním, to by jí zdejší mageánská banda Howkingů vypískala, poslali jí do prd*le, co leze do fyziky, páč lidové myslitelé v ní nemají co dělat...a plivli by na ní velký pořádný posměšný Plivanec. že tyto fenomény jsou klíčem k porozumění šipce času – oné „asymetrii“ nebo jednosměrnosti času. Obzvláště zdůrazňuje, že zajímavé informace mohou poskytnout subatomické částice známé jako mezony K a B. Ano, tyto částice mají dle HDV uvnitř vlnobalíčku smyčky na časové dimenzi, takže jistý malý interval na časové dimenzi má „směr dozadu“, tedy proti „normálnímu“ chodu času. Uvnitř

vlnobalíčku jsou i jiné dimenze, které jsou „přeplátovány“, tedy existuje „na nich“ interval s opačným „chodem-postupem“ – širší výklad tu vynechám. Je to složitější téma. Její výzkum je publikován v časopise Proceedings of The Royal Society A.

„Chcete-li vědět, odkud se vzal vesmír a kam směřuje, musíte pochopit čas,“ říká Vaccaro ve svém prohlášení. **Ano !**

„Experimenty se subatomickými částicemi v posledních 50 letech ukázaly, že příroda nezachází s oběma směry času rovnocenně. **Tak. Opačný směr toku-plynutí času je pouze ve vlnobalíčcích.** Vnější časoprostor má „velkorozměrové dimenze“, které se „natahují jedním směrem (času i délky) , kdežto „málorozměrové zamrznuté dimenze“ uvnitř vlnobalíčku se nerozpínají. Čili : jakoby tu byl „vnější“ časoprostor mimo vlnobalíčky a „vnitřní“ časoprostor uvnitř vlnobalíčků. Jeden se rozpíná tj. 3+3 d časoprostor vnější, a časoprostor „uvězněný-ohraničený“ uvnitř vlnobalíčků zůstal na planckových rozměrech a zamrznul, nerozpíná se. Čili : dva typy čp a) vnější (rozpíná se i čas i délka) a b) vnitřní čp (který se lokalizoval do vlnobalíčků a tam je neproměnný) . Pouze vlnobalíčky mohou vytvářet konglomeráty = atomy, molekuly apod., samy se už nemění, tj. elektron zůstane navěky stejným vlnobalíčkem, jako kvark, a možná i jako mezon, to nevím. Ve Třesku a těsně po Třesku ta kvantová pěna časoprostorová se počala „roztrhávat“ na část čp, která expanduje a mění křivost dimenzí, zmenšuje křivost, a druhá část čp, která „se uzavře“ do vlnobalíčků, které „uvnitř“ už křivosti „nastavenou“ zachovávají, jsou zatuhlé a neměnné.

Obzvláště subatomické částice zvané mezony K a B se v závislosti na směru toku času chovají poněkud odlišně“, **ano, i já mám podobné poznatky (lze je i ukázat na mých web-stránkách)**

Zde je analogie: „Když ponecháte šálek kávy na stole, předpokládali byste, že tam zůstane. Jistě, možná s ním můžete hýbat po stole, ale stále to bude šálek na stole. Pokud se však šálek začne střídavě objevovat a mizet, řeknete si, že se děje něco opravdu podivného.“

Střídavé mizení a objevování šálku běžně nezažíváme, protože by to narušovalo zákon zachování hmoty, ale pokud jsou čas a prostor skutečně dvě strany stejné mince, **ano, to jsem říkal v r. 2006 a 2007 (důkazy bych možná našel snadno) na**

debatním fóru serveru Mageo panu Petříkovi alias Srnkovi a ostatním diskutujícím. Ti se začali smát... pak by to mělo být možné.

A stejně jako jsou objekty omezené v prostoru (mají určitou velikost a pozici), mohou být také omezeny v čase (objevují se a mizí). No, to už jsou vlnobalíčky...zde jen s tím rozdílem „že mizí“ pro škálového velkopozorovatele. Podobně jako virtuální páry „vyskakující“ z kvantové pěny – pozoruje to jen „valkoškálový pozorovatel“.

„Ve spojení mezi časem a prostorem je snazší porozumět prostoru, protože tady zkrátka je,“ dodává. „Ale čas nás navždy tlačí směrem k budoucnosti.“ Na velkorozměrovém časoprostoru nepozorujeme tok času „zpět“ podobně jako nepozorujeme „zcvrkávání“ prostoru z velkého do menšího. Rozpínají se nejen 3 délkové dimenze, ale i 3 časové dimenze. Navíc docentka Vaccaro už brzy pochopí (také jako já) že „čas neběží nám, ale my běžíme jemu“ tedy, že my-lidé, hmotné objekty putujeme vesmírem „po časové dimenzi“ (po třech časových dimenzích) ..., časoprostorové „předivo“ dimenzí „stojí“ a my se pohybujeme „po té časové dimenzi“ a tím vnímáme tok času, my ukrajujeme svou poutí po Vesmíru intervaly časové na „stojící“ dimenzi časové a tím vnímáme ty „vteřiny-intervaly“...; respektive ještě přesněji řečeno : časoprostorová „sít' dimenzí 3+3 se rozpíná jiným tempem než jaké tempo v ní vykazuje posun hmotných objektů Země-my. A ještě přesněji : bude ve Vesmíru jakási „základní“ časoprostorová sít' dimenzí e u k l i d o v s k á, která je nekonečná a v níž „plavou, jsou v ní vnořeny“ další stavy 3+3 dimenzionálních časoprostorů, které jsou křivé, např. gravitační 3+3 sít' čp, nebo jiná pole, nebo „svět kvantových vřících dimenzí“ pro tvorbu vlnobalíčků apod.

„Ačkoliv se vskutku pohybujeme v čase směrem vpřed, je zde vždy také určitý pohyb zpět, ano, ale jen v intervalech, které jsou na škálách planckových, a jsou zabudovány ve hmotě, zabudovány ve vlnobalíčcích (např. ty mezony jak o nich docentka mluví) jakýsi škubavý efekt právě tento pohyb chci měřit pomocí mezonů K a B.“ no úžasný...já to nazýval „cukaneček“ a to už v r. 2004 na internetu.

Docentka Vaccaro přepracovala rovnice kvantové mechaniky takovým způsobem, jóó, to kdybych uměl tu matematiku, byla by nová teorie z HDV už dávno po celé vědecké komunitě debatována... že zachování hmoty není danou podmínkou

vesmíru. Díky tomu přišla na to, že čas a prostor se ve scénáři opravdu chovají identicky. Ještě zajímavější je, že jakmile připustíme porušení symetrií, rovnice se vyvinou v ty, které popisují náš vesmír a zákon zachování hmoty přirozeně vyvstane z této teorie. **A nakonec kdyby docentka Vaccaro četla o mém „principu střídání symetrií s asymetriemi“ určitě by jí to vnuknulo další nové úvahy a vize „výstavby“ Vesmíru**

„Když porozumíme tomu, proč běží čas tímto způsobem, otevře se nám zcela nový pohled na fundamentální povahu samotného času,“ říká. **Jóó kdybych mohl paní docentce napsat svůj názor...**„Může nám to dokonce pomoci lépe porozumět bizarním myšlenkám jako je cestování zpět časem.“

zdroj: www.iflscience.com

překlad: [Honzoid](#)

JN, kom 24.05.2017 (Omlouvám se slušným čtenářům za svou „nekulturní pasáž“ na adresu „bandy zlých lidí“, kteří mě po celých 11 let pronásledují urážkami a je těžké to unést a pohnutí potlačit)